

Kadın Cinayetleri Azalır mı, Yoksa Daha da Çoğalır mı?

(Boşanmak İsteyen Kardeşlerim İçin)

Geçenler de Manisa Sivil Dayanışma Platformu adına Eğitim- Birsen Başkanı Sayın Mesut Öner bey kardeşimin “ **İstanbul Sözleşmesi**”ne yönelik yaptığı açıklamayı gazetelerde okudum. Sadece Manisa ‘da değil ülkemizin bir çok illerinde “ **İstanbul Sözleşmesi** “ diye kadına yönelik pozitif ayrımcılık olarak kabul edilen bu sözleşmeye göre kadın cinayetleri ülkemizde arttı mı, yoksa azaldı mı? Bu soruya hemen cevap verme niyetinde değilim. Yaşadığım ve gördüğüm olayları anlatayım sonra da bu cinayetler azalır mı, yoksa çoğalır mı? Cevabını hep beraber verelim.

Aynı mahallede yakın binalarda oturduğumuz meslektaşım İbrahim Dinçer beyle pandemiden önce yatsı namazlarına çıkardık. Bir yatsı namazı sonucu girdiğimiz kahvede sohbetin tadıyla epey zaman oturduk. Bize göre geç bir saatte evimize dönerken otuz, otuz beş yaşları arasında eski bir öğrencim sokakta karşıma çıktı. “ **Hocam ne olur ille kahveye oturalım.**” “ **Olmaz, zaten yeteri kadar geciktik. Daha fazla gecikirsek hanım eve koymaz** “ dediğimde, eski öğrencim üzüntülü ve ağlamaklı bir şekilde “ **Hocam ne olur mutlaka oturalım, size çok büyük ihtiyacım var.**” deyince, baktım ki iş ciddi. Yolumuzun üzerindeki kahveye İbrahim bey arkadaşım ile beraber tekrar oturduk. Eski öğrencim ağlamaklı bir şekilde anlatmaya başladı.” **Hocam siz bilmiyorsunuz ben evlendim ilk eşimden bir çocukla boşandım. İkinci evliliğimi yaptım. Ondan da bir çocuğum oldu. Bu akşam yorgun argın fabrikadan eve döndüm. Basit bir konuda aramızda tartışma çıktı. Bana ‘ Öbür çocuğunu görmeyeceksin, bu eve de annen- baban dahil hiçbir yakının gelmeyecek’ dediğinde, kendimi kaybettim. Elimden bir kaza çıkmaması için kendimi sokağa zor attım. Ne montumu alabildim ne de cüzdanımı.”** diyerek gözlerinden sicim gibi yaşlar akmaya başladı. Kendisini teskin ederek dedim ki: “**Gel seni gözlerinden öpeyim, en iyisini yapmışsın. Tebrik ederim seni!**” dedim. Çünkü gittiğim cezaevlerinde koğuşları dolduranların “ **Geldiğinde gözü karartan, gittiğinde yüzü kızartan**” bir saniyelik öfkenin sonucu oradalar.

Neyise öğrencimi o gece eve göndermeyerek gerekeni yaptık. Evime geldiğimde konu beni düşündürmeye başladı. Kendi kendime dedim ki:” **Nöbetçi eczane, nöbetçi karakol, nöbetçi noter oluyor da neden nöbetçi bir cami olmuyor.**

Böyle evinde kavga eden, sokakta kalan insanlar camiye giderek bir bardak hocamızla çay içse, dertler paylaşılınca azalır hesabı hocamızla dertlerini paylaşırsalar, her camide şadranvanlarda güneş enerjisi var, tuvalet kabinin birini duş yapılırsa, evinden uzaklaşma kararı alan kardeşlerimiz o kabinde duşunu alsalar, geceyi hocanın rehberliğinde kah ibadet ederek, kah sohbetle vakit geçirerek öfkeleri yatışsa “ diye bir yazı yazdım. Sen misin bunu yazan ertesi günü, “bir eksiği var Suriyeli kadınları da doldurun da tam olsun” diye eleştiriler aldım. Nedense bu ülkede fikir üretmek çok zor.

Yine geçtiğimiz yaz arkadaşım Kani İyitürk beyefendi ile yatsı namazından çıktığımızda caminin bahçesi içindeki bir bankın üzerinde yorgan, battaniye gördüm. Kani beye “ **Be ne?”** diye sorduğumda, “ **Evinden uzaklaştırama alan bir delikanlı** “ dedi.

Şimdi eğri oturalım, doğru konuşalım. Asgari ücretle ayın sonunu zor getiren bir kardeşimiz evden uzaklaştırma cezası alırsa, nerede yer- içer, zaruri ihtiyaçlarını nerede giderir ve nerede kalır? Hiç düşündünüz mü? Ev içi sıkıntılarda hiçbir eş hiçbir zaman kusursuz değildir. Aile içi yaşanan sıkıntılarda kadını masum ve erkeği potansiyel suçlu görmek hukukçu değilim ama hangi hukuk kurallarıyla bağdaşır anlamış değilim.Bu uzaklaştırma, güya erkeği uslandırmak için yapılıyor. Ama aksine erkeği daha da öfkeliendiriyor. Sonuç ya tabanca, ya bıçak ya da mahkeme salonunda boşanma ile bitiyor. Evden uzaklaştırmanın getirdiği yeme, barınma, vs ihtiyaçları giderememe öfkeyi daha da artırıyor.

Son günlerde “**ayakları üzerinde durma**” sözü medyada ve kadın programlarında çok sık tekrar edilerek boşanmalar adeta teşvik edilir hale geldi. Nitekim TÜİK’in tespitine göre evlilikler %1 artarken boşanmalar %2.5 arttı. Bir insana kırk gün deli dedin mi, Deli olurmuş. İşte bu sözün sihri kapılarak eski bir öğrencimin seminerim sonunda gözyaşlarını akıtarak anlattığı pişmanlığı. Buyurun tekrar tekrar okuyalım:

“Sayın hocam! Sizi sürekli gençlerle beraber görüyorum. Allah size güç kuvvet versin. Ne olur onlara söyle. Karar verip evlenirken mutlaka büyüklerinin olurlarını ve onaylarını alsınlar. Evlendikten sonra da her ailede yaşanan ufak tefek sıkıntıları büyüterek, özgür yaşama adına sonu olmayan maceralara girmesinler. Sizin de tanıdığınız ilk eşim, çocuğum (.....)’nın babası, meğer melek gibi adammış. Maalesef kıymetini bilemedim. Mesleğime güvenerek,

maddi anlamda ayaklarımın üzerine durabilirsem her şeyin düzeleceğini sanmam en büyük hatam oldu. Bir dul kadının parası ve mesleği olsa da toplum içinde kendi ayakları üstünde kalabilme zorluğunu bizzat yaşadım. Ailecek görüştüğümüz arkadaşların beylerinin bile bir anda ne kadar değiştiğini ve gerçek yüzlerini ibretle gördüm. Başarı, huzur olursa lezzet veriyormuş. Huzursuz başarı mücadelesinde insan gıdım gıdım eriyor. Dul kalmamak için yaptığım ikinci ve üçüncü evlilikler hep hüsrarla ve acıyla sonuçlandı.

Nefis Kalbe karşı durdu,/Gelen vurdu, giden vurdu.

Aradığım çok şey değil,/Yalnız ve yalnız huzurdu.

Onun da kıymetini ben bilemedim.” (İsmi mahfuz)

Bu itiraftan sonra başa dönerek sorduğum soruyu hep beraber cevaplayalım. İnsan için ekmek, su ve hava ne kadar gerekli ise, genç yaşlarda cinsellik de bir ihtiyaçtır. Zaten boşanmaların % 80 ni de ilk beş yılda büyükler yüzünden genç yaşlarda gerçekleştiriyor. Cinsellik ihtiyacını gidermek için ikinci evlilikler genelleme yapmamak kaydıyla istenilen mutluluk elde edilemiyor. Hele nikâhsız seviyeli birliktelik (!) gibi dost hayatı, bağlayıcı olmayınca gönül başka yerlere kayıyor. Kısırcaılık sonucu cinayetler ve yaralamalar gözyaşları. Dikkat edin son yıllarda kadın cinayetleri büyük oranda boşanmış bayanların dost hayatı yaşamalarından kaynaklanmaktadır. Kadın cinayetlerinin azalması için haklı olarak Eğitim- Birsen Başk. Sayın Mesut Öner beyefendi ile birlikte benim gibi bu konunun yazar çizerlerin tespitleri dikkate alınarak “İstanbul Sözleşmesi” mutlaka gözden geçirilmeli. Eve gelen polisin her iki tarafı da dinlemeden erkeği kolundan tutup sokağa atmamalıdır.

Sonuç: Gençler! Evlilik aşkla başlar, imza ile yürürlüğe girer. Sonra da aşk tatile çıkar. İmzadan sonra da aşk devam etseydi dünya cennet olurdu. İmza ile başlayan evlilik **Sevgi- Saygı- Sabır ve sorumlulukla** devam eder. Daha kısacası kadınlar **SABIRLI**, erkekler de **SORUMLU** olmak zorundadırlar.

Ebeveynlere de bir çift sözüm var. Unutmayın ki kızınız evden çıktıktan sonra doğduğu eve yabancılaşır. Doğduğu evden daha çok gittiği yuvada yaşayacak ve orada ölecektir. Damadınız kazandığı parayı eve getiriyorsa, evlilik için cinsel bir kusuru ve yüz kızartıcı bir suçu yoksa kapris yapıp enti püften sebeplerle güle

oyunaya para harcayarak kızınız ve oğlunuz için kurduğunuz yuvayı kendi ellerinizle yıkılmasına sebep olmayın.

Not: 1- “ **İstanbul Sözleşmesi**” nedeniyle Eğitim- Birsen Başkan. Sayın Mesut Öner Beyi makamında ziyaret ederek, konu hakkındaki hassasiyeti dolayısıyla kendilerine tebriklerimi sundum.

2- Cezaevleriyle aileye yönelik seminerlerimde yazımın konusunu içeren “ **TELAFİSİ MÜMKÜN OLMAYAN PİŞMANLIKLAR**” Manisa’da Mutlu kitap evi, www.kadirkeskin.net ile internetten temin edebilirsiniz